

De l'oasi al fangar

Agents de la Guàrdia Civil custodien l'accés a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, durant l'escorcoll ordenat pel jutge Baltasar Garzón.

L'operació Pretòria', impulsada pel jutge estrella de l'Audiència Nacional espanyola per una presumpta trama de corrupció urbanística, ha sacsejat de cap a cap el panorama polític català i ha palesat la descoordinació i la incapacitat dels organismes de control de la gestió pública.

Després de l'esclat de l'*afer Millet* ha arribat l'*operació Pretòria*, que afecta de ple l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet –a mans del PSC– i dirigents històrics de Convergència, i amenaça d'estendre's cap a més municipis. Amb aquests dos casos, els darrers mesos s'ha fet evident que Catalunya no estava lliure de les males pràctiques polítiques.

De fet, aquesta sospita feia temps que planava sobre allò que s'havia anomenat *l'oasi català*. Recordem les paraules de l'ex-president Maragall al Parlament, quan va deixar anar al cap de l'oposició, Artur Mas, aquella frase incendiària que es va fer famosa: "Vostès tenen un problema que es diu 3%", una acusació encoberta que l'exlíder del socialistes llançava contra els

anterioris governs de CiU de cobrar comissions de manera generalitzada en les adjudicacions d'obra pública. Evidentment, aquella acusació, sense que l'ex-president hi aportés cap prova, va ser fortament contestada des de l'oposició.

El fet és que una acusació tan forta, i feta des de la cambra parlamentària per un president de la Generalitat, va quedar en no res, ultra el soroll mediàtic i les acusacions recíproques, que no van ajudar gens ni mica a esvair l'amenaça d'aquella sospita.

Amb l'esclat de l'*afer Millet* es reobria aquella ferida. I, de nou, el debat polític esdevenia una guerra d'acusacions entre les formacions polítiques catalanes, per suposades irregularitats en el finançament. En aquest cas, a l'epicentre dels atacs hi havia les col·laboracions econòmiques de la Fundació del Palau de la Música amb la Fundació Trias Fargas, de Convergència. Però des de CiU també es qüestionaven, i es qüestionen, les relacions de les fundacions del PSC amb Caixa Catalunya i les institucions governades pels socialistes.

Ningú no fa cabal dels advertiments. Mentre continuava el ball de bastons entre els principals partits catalans pel *cas Millet*, la setmana passada queia com una llosa sobre l'actualitat política catalana l'*operació Pretòria*.

El fet greu és que tots dos casos, de naturaleses diferents però vinculats amb la gestió de diner públic, tenen una cosa en comú: els organismes de control de les institucions hi havien detectat irregularitats de feia temps. Pel cap baix, informes de la Sindicatura de Comptes dels anys 2002 i 2003 havien indicat anomalies en tots dos casos.

El 2002, un document de la Sindicatura advertia que el procés comptable de la Fundació del Palau "és excessivament complex per a les activitats desenvolupades", i que "la situació de separació de funcions prevista en els estatuts no es compleix". L'informe apuntava també irregularitats en la gestió de béns immobles. L'any 2000, el saldo del compte corrent corresponent a aquesta partida era de "2.325,5 milions de pessetes", una xifra que la sindicatura considerava poc raonable.

El mossos d'esquadra van escolllar les instal·lacions del Palau de la Música, durant la investigació que se segueix contra Fèlix Millet.

Aquest informe, quan es va lliurar, el 2002, va passar per les mans de la Generalitat, de l'Ajuntament de Barcelona i del Parlament.

D'una altra banda, l'any 2003 la Sindicatura de Comptes va trobar irregularitats en alguns àmbits de la gestió de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, encapçalat per l'alcalde del PSC ara detingut, Bartomeu Muñoz. L'informe també apuntava irregularitats en l'adjudicació d'obres del municipi.

Aquest document va arribar al Parlament el 2007. Així i tot, cap grup no va creure oportú de demanar-ne l'anàlisi en una comissió per poder prendre mesures de control.

Era un document de 122 pàgines, en el qual s'analitzava detalladament la gestió de l'ajuntament. S'hi apuntaven irregularitats, per exemple, en la gestió de l'impost sobre les plus-vàlues de terrenys urbanitzables, en la gestió de personal i en les inversions fetes i el finançament d'aquestes inversions. Però aquestes irregularitats, de fet, no tenen relació amb l'operació contra una suposada xarxa de corrupció engegada pel jutge estrella Baltasar Garzón, en què han estat detinguts Bartomeu Muñoz, alcalde de Santa Coloma; Manuel Dobarco i Pasqual Vela, regidor d'Urbanisme i director gerent d'alcaldia; Macià Alavedra, ex-conseller d'Economia; Lluís Prenafeta, ex-secretari de

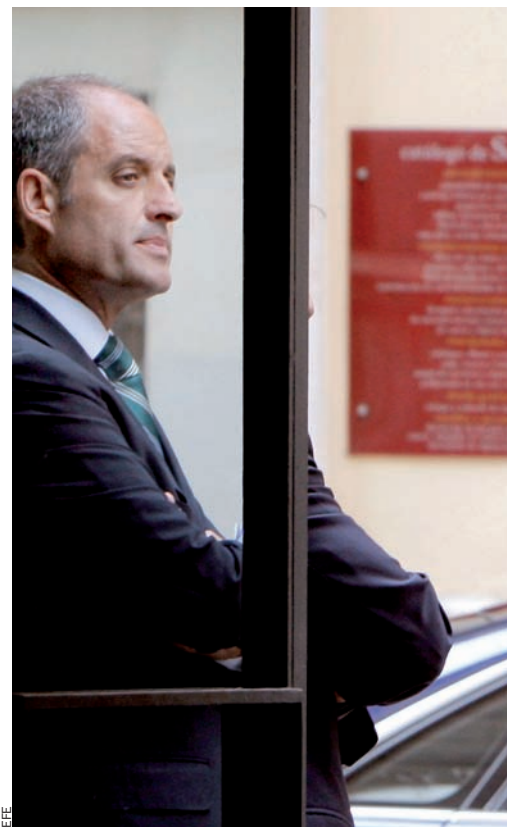
Presidència dels governs de CiU; Luis García, ex-diputat del PSC; els empresaris Josep Singla i Lluís Casamitjana; i Manuel Carrillo –detingut a Madrid–, conseller delegat de l'empresa madrilenya de serveis de neteja Limasa Mediterrània, amb sucursal a Barcelona.

Ara bé, l'informe de la Sindicatura de Comptes del 2003 també recollia algunes altres anomalies que sí que tenen relació amb les que s'apunten a l'operació Pretòria, vinculades a l'adjudicació d'obres i serveis municipals, fets inclosos en l'ordre de Garzón.

El síndic major de la Sindicatura de Comptes, Joan Colom, es mostra crític amb els polítics per haver ignorat els informes que fa la Sindicatura de Comptes. "Massa sovint els informes de la sindicatura reben el vist-i-plau del Parlament de Catalunya, que diu que els fa seus, però no en veiem tan sovint les conseqüències pràctiques corresponents", va afirmar Colom en una entrevista a Catalunya Ràdio.

El Parlament ha respost a aquestes acusacions dient que és competència dels municipis, i no del Parlament de Catalunya, prendre mesures derivades dels informes d'ens locals. I que en tot cas és la Sindicatura que ha de comunicar al Tribunal de Comptes les irregularitats detectades en aquests casos.

Enric Rimbau

Sincerament, simplement: som els millors!", va exclamar dijous passat Francisco Camps. La proclama, pronunciada durant la inauguració provisional de l'Àgora, la darrera peça de la Ciutat de les Arts i les Ciències, va anar seguida d'un interrogant que surà en l'aire postmodern d'aquest conjunt arquitectònic: "Per què no fer alguna vegada ací, a Castelló, València i Alacant, uns Jocs Olímpics?" A totes tres ciutats alhora, sí, perquè l'ambició *esdevenimental* de Camps és infinita, i l'olímpic, segons que va reconèixer, és "un somni que encara tinc davant".

L'anunci en qüestió, és clar, no va desviar l'atenció de la notícia del dia, que no era sinó la suspensió de militància de qui al matí encara s'havia intitulat "secretari general" del PP valencià, és a dir, Ricardo Costa, víctima propiciatòria del *cas Gürtel* que deixa sense paraigua el cap del Consell en un moment especialment delicat. De fet, dijous mateix el president del partit a l'àmbit estatal, Mariano Rajoy, advertia a Múrcia que "la paciència és una virtut, però de sant Job, només n'hi ha hagut un", preludi de les decisions que pensava adoptar aquest dimarts, 3 de novembre, al comitè execu-